

Přátelé přírody - včel a včelaření

Zima je za námi! Včelky hledají první sněženky, bledulky, krokusy, čemeřici... A já zase píši o nás pro Vás. Kdo o sobě nedá vědět, jako by nebyl.

Omlouvám se všem ctitelům zimních radovánek, milovníkům sněhem posypané krajiny a poletujících bílých vloček. Pro včelaře nejsou měsíce prosinec, leden, únor favority. Snad jenom trochu u čaje s medem, nebo u pohárku horké či studené medoviny. To dle chuti.

Sebrali jsme poslední měl a hodnotíme jak včelky přežívají zimu. U někoho o Vánocích/bylo teplo/, ale většinou 1. a 2. března to zahučelo. Sluníčko a cca 10 stupňů C zabraly, včelky vylétly. Říkáme tomu první prolet. Pročistí se, přinesou trochu vody a hledají pyl – startér nového roku včel. Cukry v zásobách ještě mají, ale čerstvá bílkovina/pyl/ je podmínkou startu intenzivního rozvoje.

Jak u nás dopadla zima? To nejlépe ukáže pár čísel:

Je nás 83. Do zimy/ k 1.9.2022/ jsme šli s 940 včelstvy. Při únorovém sčítání prováděném při zimním sběru měli byt stav 793, tj.- 147 včelstev. Procentuálně vyjádřeno je to 84,4% z podzimních stavů. Nejsme výjimka- v okrese je to 82,5 % s úbytkem 1907 včelstev. Obecně je to hodně. Ještě není konec dubna. Vývoj počasí směrem k jaru nám taky zatím moc nepřeje. Chybí slunné dny s teplotou víc než 10 stupňů.

Je těžká doba, asi nejen pro obor včelařství. Každý včelař si zodpovídá za svůj chov, svoje včely. To je hodně práce a finanční náročnost vyletěla strmě nahoru- ceny léků, cukru, potřeb pro včelaře , pokrácení dotací. Pro zajímavost: roční dotace na chov 1 včelstva byla cca 160,-Kč. V letošním roce je zkrácena na polovinu. Úsměvné? Ne, k pláči. A to je pan ministr zemědělství také včelař. Dokážeme házet miliardy na projekty, které hlava nebere, na pochybné neziskovky atd. Obor, který je sice zemědělskou výrobou/ tak je zařazen/, ale jehož stopa je prokazatelně prospěšná, významná a ekologicky zelená hodíme přes palubu. Pořád dokola – tahanice o peníze.

Ne musím o tom přestat psát, černá barva ke včelkám nepatří. Je to asi tím, že je 5. března, venku -4 stupně C a fučí studený vítr.

Sami si musíme pomoci. Chce to hlavně zapálené lidi, ochotné odvést práci pro myšlenku a kolektiv. Kde je vzít? Ohlédněme se v časové řadě hodně dozadu.

Zůstaneme při tom ohlédnutí tady doma na Malé Hané. Cituji ze zakládací listiny spolku :

„Na podnět p. Augustina Pelikána kaplana v Knínicích byla svolána panem Josefem Okáčem v listopadu roku 1925 schůze včelařů, by se poradili, zdali by bylo možno utvořit místní včelařský spolek. Toto se potkalo s plným souhlasem všech přítomných. Na schůzi byl vyzván pan Josef Okáč, aby podnikl věci potřebné k založení spolku, čemuž jmenovaný milerád vyhověl a ještě v prosinci téhož roku svolal I. řádnou valnou hromadu.

Spolek čítá 18 členů, z toho několik nevčelařů zvaných přátelé přírody z čehož povstal název spolku:

„Spolek včelařů a přátel přírody pro Knínice a okolí“.

Činnost spolku v současné době zajišťuje pětičlenný výbor a jedenáct včelařských důvěrníků. Ti mají svůj obvod v obci, kde žijí. Znají prostředí, lidi, kteří včelky chovají. Jejich dobrovolná práce pro kolektiv si zaslouží obdiv, úctu a poděkování . To rád a ze srdce činím, vřelé díky.

Problematickou je však celková aktivita členů spolku. Vysoký věkový průměr je limitem aktivit, které jsou tím pádem spojovány pouze s péčí o svoje včelí hospodářství. Mladší členové/ v našem případě pod 60 let/ nejen, že se nehrnou k práci pro spolek, ale práce funkcionářů využívají ke svému pohodlí jako servis - dones, vyplň, vypiš, odevzdej – až k domovním vratům. Za nimi je pohoda, soukromí, nulová aktivita pro společnou práci, maximálně aktivita o uplatnění vlastního produktu na trh.

Pro spolek nejde vyčlenit mimo neaktivní- pasivní včelaře. Jejich péče-nepéče o včelstva by přinesla zmar v celém prostoru. Včelky neznají hranice ani je nelze zavřít do králíkárn.

Společenská nálada je blbá, složitá. V roce 2020 jsme si řekli, že 100 leté výročí vzniku spolku je motivem pro bohaté aktivity. V jednotlivých obcích máme podporu, ta je obecně i ve veřejnosti. Vás, naše příznivce a přátele přírody, kteří kolem sebe vidí a vnímají čmeláky, motýly, vosy, vrabce i sýkory žádám, abyste v přátelství a podpoře vytrvali.

Děkujeme

Josef Vala

Předseda ZO ČSV Knínice